

Putyin válaszüton: ha elveszíti Ukrajnát, Oroszország nem lesz nagyhatalom

Én magam egy korábbi cikkemben kifejtettem véleményemet azzal kapcsolatban, hogy nagy bajba kerülhet Vlagyimir Putyin, illetve Oroszország, ha nem avatkozik be nemzetársai védelmében Kelet-Ukrajnában. Természetesen baj lehet abból is, ha beavatkozik – sőt az is egyértelműen látszik, hogy a Nyugat kifejezetten szeretné belerángatni Oroszországot az ukrainai konfliktusba. Csak hogy egyre inkább úgy tűnik, Moszkva a be nem avatkozás következtében súlyos vereséget szenved, és jó időre lemondhat nagyhatalmi álmairól.

Vlagyimir Putyin elnök korábban világosan megígérte: nem fogja sorsára hagyni „Novorosszija” (Kelet-Ukrajna függetlenségét kikiáltó orosz többségű területei) népét. Ehhez képest a Nyugat irányítása alatt álló ukrainai bábállam hadereje immár több száz orosz nemzetiségű személyt mészárolt le – köztük jelentős számban civileket is. Mindemellett egyre növekszik a sebesültek, illetve a menekültek száma. Szlavjanszk eleste és az ukrainai katonaság további előrenyomulása világossá teszi: Oroszország – Vlagyimir Putyin ígéretével ellentétben – nem hajlandó megvédeni saját nemzetársait még a határához közeli régiókban sem. A következtetés pedig, amit úgy Oroszország ellenségei, mint barátai levonnak majd, az lesz, hogy Moszkvára nem lehet számítani, mert sem akarata, de talán ereje sincsen szövetségesei biztonságának szavatolásához.

Mert miféle nagyhatalom az olyan, amelyik még arra sem képes, hogy saját nemzetársai legyilkolását megakadályozza? Ha bárhol a világon komoly veszély fenyegetne amerikai vagy izraeli érdekeltségeket, biztosak lehetünk benne, hogy mind Washington, mind Tel-Aviv a legbrutálisabb eszközökkel lépne fel

a fenyegető veszély elhárítása céljából. Oroszország azonban még az úgynevezett posztszovjet térségben – saját érdekszférájában – sem tud vagy mer minden esetben fegyveresen beavatkozni. A távoli Észak-Oszétiában vagy a Krímben ugyan Moszkva gyorsan és határozottan cselekedett – Kelet-Ukrajnát azonban a jelek szerint a sorsára hagyja.

Amennyiben az USA támogatását élvező kijevi rezsim kelet-ukrainai hadműveletei sikeresnek bizonyulnak, akkor az Oroszország barátságát kereső államok számára a tanulság az alábbi lesz: a Nyugat bármit megtehet, törvényes kormányokat dönthet meg, polgárháborúkat szíthat, háborúkat kezdeményezhet bárhol a világon, Oroszország pedig nem képes vagy nem mer szembe szegülni a globális birodalom terjeszkedésével. Mert persze lehet úgy érvelni, hogy Vlagyimir Putyin bölcsen cselekedett, mert nem ült fel a nyugati provokációknak. De fogalmazhatunk másképpen is: Vlagyimir Putyin megijedt a NATO katonai fenyegetéseitől és a jelenleginél sokkal szigorúbb gazdasági büntetőintézkedések lehetőségétől, ezért sorsukra hagyja Ukrajnában élő honfitársait, mi több, belenyugszik abba is, hogy a Nyugat uralma alá vonja egész Ukrajnát. Magyarán: amennyiben Oroszország nem szánja el magát erőteljesebb katonai fellépésre Kelet-Ukrajnában, akkor azzal lényegében leteszi a fegyvert a Nyugat előtt.

De ki lesz ezek után, aki szövetkezni fog ezzel az Oroszországgal? Az úgynevezett eurázsiai térség államai – Belorusszia, Kazahsztán, Örményország, Kirgizisztán, Tadzsikisztán, Üzbegisztán és Azerbajdzsán – kétszer is meggondolják majd, hogy érdemes-e szorosabb együttműködést kialakítaniuk a Nyugat által sarokba szorított, katonai támaszpontok sokaságával körülvett Oroszországgal, amely még saját, szabadságukért hősiessé harcoló nemzetársait sem volt képes megvédeni Kelet-Ukrajnában.

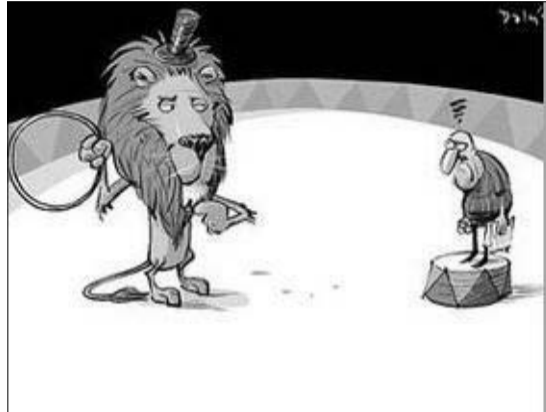
A nyugati sajtó természetesen nem ad hírt arról a mélyeséges elkeseredettségről és csalódottságról,

amely az élet-halál harcot folytató kelet-ukrainai orosz felkelők, illetve az orosz társadalom bizonyos köreiből uralkodik. A „nem ülünk fel a provokációknak” putyini stratégiája nyomán Moszkva rezzenéstelen arccal vette tudomásul még azt is, hogy a kijevi rezsim hadereje katonai csapásokat mért az ukrán-orosz határátkelőhelyek közvetlen közelében. (Sőt, egyes hírek szerint orosz területen is csapódtak be lövedékek.)

Oroszország számára minden egyes nappal csökken az eredményes katonai fellépés esélye. Putyin akkor cselekedett volna okosan, ha a Krím visszacsatolásával egy időben Kelet-Ukrajna orosz többségű területeit is uralma alá vonja. Lett volna persze nagy sivítózás, nyugati katonai erődemonstráció, gazdasági bojkott – azonban túl azon, hogy oroszok ezreinek életét sikerült volna megmenteni, Oroszország büszkén és megerősödve állna most a világ előtt, egy olyan hatalomként, amelyet nem lehet térdre kényszeríteni, és amellyel érdemes szövetkezni, mert megbízható és erős barát.

Az orosz politikai elitnek – és személyesen Vlagyimir Putyinnak – el kell döntenie: a Nyugat elismerésére és vállveregetésére, zsíros üzletekre, a gazdasági kapcsolatok újjászervezésére vágyik-e, vagy pedig Oroszország nagyhatalmi szerepének visszaállítását kívánja az eurázsiai szövetség megalakításának útján. A kettőt egyszerre megvalósítani nem lehet. Gorbacsov és Jelcin a Nyugat rokonszenvét szerette volna elnyerni, a következmény azonban Oroszország súlyos belső meggyengülése és nyugati befolyás alá kerülése lett. Vlagyimir Putyin az orosz nemzeti büszkeség, sőt az orosz nagyhatalom visszaállítása felé vezető úton indult el. Eltekintve most attól a kínzó kérdéstől, hogy hazánk számára mennyire kedvező az orosz hatalom újjáéledése, kijelenthetjük: Vlagyimir Putyin történelmi megítélése attól függ majd, a súlyos akadályokat látva visszafordul-e azon az úton, amelyen egykor elindult.

Perge Ottó - Kuruc.info

Szervkereskedők is nyerészkednek a zsidó Kolomojszkij hordájának kelet- ukrainai pusztításán

Hackerek feltörték Julia „Kapitelman” Timosenko volt ukrán miniszterelnök ügyvédjének, Szergej Vlaszenkónak a levelezését egy „német” sebésszel, Olga Wieberrel. A levelezésben részt vesz még a Kolomojszkij-martalócok vezetője, a Donbassz ezred parancsnoka, Szemjon Szemcsenko is. A levelezés tárgya a megsebesült vagy megölt ukrán harcosok szerveinek „piaci elhelyezése, terítése”. Csakúgy, mint anno a Balkánon néhány évvel ezelőtt.

A levélváltások időpontja 2014 februárja, a rövidítések valószínűsíthető jelentése: cor - szív, per - vese, hep - máj, pan - hasnyálmirigy, pul - tüdő.

Lássuk az első levelet, az időpont február 22-e: **Vlaszenko:** Jó estét, Olga! Azzal kapcsolatban, amit a Waldkirchében egyeztetünk, úgy tűnik, minden rendben lesz, részemről rendben. A te klienseiddel minden rendben?

Wieber: Amire szükség van: 5 cor, 12 per, 3 hep, 3 pan, 1 pul.

Vlaszenko: Értem, mi tudnánk többet is, te követed az eseményeket? Próbálj meg keresni valakit, mi

többet is tudunk adni.

Kicsit ugorva az időben, április 15-i levélből idézünk (e napon indult az „antiterrorista akció” Délkelet-Ukrajnában):

Wieber: Ugy tűnik, az események nekünk kedveznek, mit gondolsz, marad ez a kurzus? A „nyugati partnereink” éppen nekünk kedvező politikát visznek, kiválóak a feltételek, főleg a mennyiség a fontos!

A továbbiakban, a következő néhány hónap alatt a „partnerek” határidőkről és mennyiségekről egyeztetnek, több tucat az igény. Május 22-én a bonyolult harctéri helyzetre való tekintettel Vlaszenko javasolja a határidők rugalmasabb elfogadását.

Vlaszenko: Ugyan már, nem tudnak várni! Hova a fenébe tudnának még fordulni, hol találnak maguknak donort! Itt bombáznak, lövöldöznek, hogyan szállítsak? Saját magunknak kell már megszervezni néha a szállítást!

Wieber: Térjünk vissza a reménytelen és nehéz esetekhez, azt egyszerűbb neked megszerezni!

Vlaszenko: Erről szó sem lehet, ezt már neked Nalivajcsenko is megmondta, mikor utójára beszéltetek egymással! (A harcok koordinátora az ukrán kormányban - CS.L.). Túl nagy a kiszivárgás rizikója, és a helyi személyzet is túl sok felesleges kérdést tesz fel! Ébből én szeretnék kimaradni!

Wieber: Na jó, rendben, csináljátok úgy, mint leg-

utójára Alekszandrovkában, főleg ne szégyenítsetek meg a partnereim előtt! Szállítsatok több anyagot, hogy a jobbkat ki tudjuk válogatni belőle!

Szintén figyelemre méltó a hullarablók közvetlen szállítója, a Donbassz ezred vezére, Szemjon Szemcsenko és Vlaszenko levelezése. Május 26-án Vlaszenko kifejezi elégedetlenségét:

Vlaszenko: Az utolsó szállítással bajunk volt, sok volt a rossz minőségű anyag! A megrendelők dühösek! Sokkal operatívabb szervezést kérek! Ha nem sikerül 14 órán belül leadni az anyagot, csak 30%-ot adnak az eredeti árból, ti pedig nem kapjátok meg a megígért felszerelést, érthető?

Szemcsenko: Érthető Szergej Vladimirovics. Igyekezni fogunk, nagyok a veszteségeink, az utolsó harcban 20 fiút veszítettünk. Másokat nem tudok erre feladatra beszervezni most.

Érdekes lenne megtudni, a vevők a „német klinikákon” ugyanazok-e, mint egykoron a balkáni háborúban?

Csetneki László - Vesti.ru nyomán

Bécs

Forrás:

<http://www.vesti.ru/doc.html?id=1764744&cid=9>
(A Vesti.ru az Oroszországi Állami Televízió és Rádió Társaság [orosz rövidítéssel: VGTRK] hírportálja)

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremtteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stöffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán. A szerkesztőség postacíme: Európai Idő, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1.. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE. Főkönyvvitel: Illés Veronika. Könyvvitel: Simon Ildikó.

Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Tipotex Nyomda – Brassó

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.